

Заславська, Ірина. Троєщина – територія престижу : [мій район – моя гордість] // Нова Троєщина. – [2011]. – [листоп]. – С. 1, 2.
Троєщина - територія престижу

Чи знають троєщинці, що найбільший в Україні мікрорайон, який став фундаментом найбільшого в країні району, розташований на «райських» землях князя Долгорукого? Тут проживає, аж страшно подумати, більш як півмільйона громадян! Таку кількість мешканців наслідув у весь дореволюційний Київ! Одна тільки Троєщина майже вчетверо більша за весь Печерськ. Але, незважаючи на багатоповерховість, тут утрічі легше дихається, ніж у Шевченківському районі, бо там щільність населення на квадратний кілометр втричі перевищує нашу, троєщинську. Наша Троєщина за територіальними мірками - найпрестижніша!

Копнемо трохи історії, не глибоко, бо сучасна Троєщина, як територіальна одиниця, досить молода. Лівий берег Дніпра почав забудовуватися десь у сімдесятих роках минулого століття. На початку 80-х дійшла черга і до Вигурівщини, де за часів Київської Русі знаходилась заміська резиденція київських князів Радосінь. По суті київська Троєщина була спроектована «за образом та подобою» московського мікрорайону Черьомушки, який, до речі, неодноразово оспівувався геніями сучасності. Дмитро Шостакович, приміром, написав цілу оперету «Москва. Черьомушки», за якою згодом був знятий художній фільм. Та найпотужніше ославив Черьомушки Ельдар Рязанов - у культовій новорічній кінокомедії «Іронія судьбы, или С легким паром», який вперше вийшов на телеекрани в 1976 році.

Звісно, тонку іронію талановитого режисера про типовість сучасних мікрорайонів київські архітектори взяли до уваги. Тож, аби хоч якось вирізнити київську Троєщину від сотень типових для радянських міст мікрорайонів, її вирішили розфарбувати усіма кольорами веселки. Проектна потужність нового спального масиву закладалась архітекторами (Юрій Паскевич, Григорій Слуцький та ін.) не менш, ніж на 250 тисяч населення. Нинішня ж кількість мешканців Троєщини, за приблизними підрахунками експертів, сягнула вже понад 500 тисяч осіб.

Півмільйона громадян! Це ж місто у місті! Білоруські міста Гомель, Могилів, Вітебськ, Гродно, Бобруйськ, Брест - менші за населенням, ніж одна наша Троєщина! Вона більша за болгарські Пловдив та Варну, вона - майже така, як німецькі Ганновер, Лейпціг чи Дрезден! Вона - вдвічі більша за грузинський Кутаїсі чи литовський Каунас. Ще трохи - і троєщинців на Лівому березі столиці буде стільки, скільки мешканців у столиці Молдови Кишиневі чи голландському Амстердамі. Хіба це не круто?

Історія викреслила з часописів прізвище чиновника, якому Троєщина завдячує своєю назвою. Вона виправдана прив'язкою до наближених сіл, на території яких і з'явився сучасний мікрорайон. Трохи згодом, щоправда, з'ясувалося, що багатоповерхівки побудовані на місці Вигурівщини, лише впритул наблизилися до однойменного села - Троєщини. Та виправляти конфуз не стали, оскільки нова назва вже міцно прилипла до нового спального мікрорайону. Історичну справедливість влада вирішила виправити, трохи ускладнивши офіційну назву мікрорайону - тепер на столичних мапах красується подвійний ідентифікатор - Вигурівщина-Троєщина.

Хоча з купи варіантів, подарованих історією цій місцевості назв, можна було б обрати й дещо милозвучніше. Приміром - Ми-лославичі. Так називалося поселення, розташоване саме на території сучасної Троєщини за часів господарювання тут Великого Княжества

Литовського. Або ж - Раєм. Звучить? Райський масив! І це було б історично виправдано, бо за часів Київської Русі тут знаходився замиський палац з угіддями Юрія Долгорукого (на хвилинку - засновника Білокам'яної Москви!), який називався Раєм. Адже саме звідси відкривався пречудовий краєвид правого берега Дніпра, прикрашеного золотими склепіннями...

Хтось скаже, що престижний район повинен мати таку назву, щоб гордість аж розум затьмарила. А скільки гордості може викликати назва Липки чи Бесарабка? Або Поділ, Видубичі, Осокор-ки чи Сквозняки? Даруйте, Сквозняками кияни поміж себе називають Позняки. Територію престижу, комфорту створюють люди, які проживають в певному мікрорайоні, влада, яка дослухається чи не дослухається до цих людей.

Неспростовним лишається тільки те, що троєщинці живуть у найпотужнішому в країні (не в місті!) мікрорайоні, тож уже мають право на пріоритетну увагу з боку влади. Тут, насамперед, і найголовніше - має бути метро! І не таке, як у старому місті, а найсучасніше, найшвидше. Чому б і ні? Це ж найбільший і най-престижніший мікрорайон у столиці. І його проблеми не можна вирішувати за залишковим принципом...

Головне, щоб троєщинці почали відчувати і свою особливість, і свою значимість, і свою впливовість на соціально-суспільні процеси у найбільшому в Україні районі та в місті Києві. Таку Тро-єщину я поважаю, таку Троєщину люблю.

А ТИ - ЗА ТРОЄЩИНУ?

Ірина ЗАСЛАВСЬКА